

Ad § 7.

Bestemmelsen svarer i princippet til § 1, stk. 2, i mælkekontrolloven, idet det dog er præciseret, at godkendelseskravet ikke alene omfatter mejerier, der tilvirker konsummælkprodukter, dvs. foretager den endelige varmebehandling og aftapning, men også mejerier — de såkaldte suppleringsmejerier —, der modtager mælk fra besætninger og heraf fremstiller suppleringsleverancer til anvendelse ved tilvirkningen af konsummælkprodukter på et andet mejeri. Sådanne suppleringsleverancer vil blive nærmere defineret i de regler, landbrugsministeriet vil udstede med hjemmel i § 7, stk. 4, men de vil omfatte bl. a. rå mælk, der blot er rensset og kølet, samt varmebehandlet fløde, skummetmælk og kærnemælk.

I henhold til § 7, stk. 1, skal godkendelsen foretages af veterinærdirektoratet. Godkendelsen har hidtil været givet af sundhedskommissionerne, men veterinærdirektoratet har i hvert enkelt tilfælde vejledt sundhedskommissionerne, hvorved forslaget ikke vil medføre nogen egentlig ændring, ligesom det må anses for stemmende med udviklingen, og herunder med reglerne i lov om levnedsmidler m. m., at godkendelsen af mejerier henlægges til et centralt organ. I de regler, som landbrugsministeren med hjemmel i § 7, stk. 3, skal fastsætte om godkendelsen, vil det blive foreskrevet, at veterinærdirektoratet ved godkendelser skal samarbejde såvel med den pågældende levnedsmiddelkontrolenhed som med Statens forsøgsmejeri. Godkendelsen af varmebehandlingsapparatet forudsættes som hidtil udøvet selvstændigt af Statens forsøgsmejeri.

Ad § 8.

Det forudsættes, at godkendelse af besætninger sker efter ansøgning fra virksomhederne, jfr. § 2, stk. 1, i mælkekontrolbekendtgørelsen. Bestemmelsen svarer i øvrigt til mælkekontrollovens § 2, stk. 1.

Ad § 9.

Stk. 1 og 2 svarer i princippet til § 1, stk. 2 i mælkekontrolloven. Samtidig er der optaget hjemmel til at give regler om standardisering, jfr. de almindelige bemærkninger, pkt. 3, idet der dog er givet mulighed for at gennemføre standardisering af andet end mælkens indhold af mælkefedt. Endvidere indeholder stk. 2 hjemmel til bl. a. af hensyn til eventuel vedtagelse af EF-forslag til rådsforordning om handels- og kvalitetsnormer for konsummælk at fastlægge grænser for indholdet af bakterier (f. eks. kimal, indhold af coliforme bakterier) i rå mælk, suppleringsleverancer og konsummælkprodukter. Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.

Stk. 4 svarer til § 19 i lov nr. 310 af 6. juni 1973 om levnedsmidler m. m.

*Ad kap. 3.**Myndigheder, godkendelser og tilsyn.**Ad § 11.*

Stk. 1 svarer i princippet til § 2, stk. 2, i mælkekontrolloven, dog at tilsynet udføres af kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. Bestemmelsen om tilsynets udøvelse gennem en dyrlæge svarer til mælkekontrolbekendtgørelsens § 3, stk. 1. Efter oprettelsen af levnedsmiddelkontrolenheder (jfr. § 44, stk. 2, og § 51 i lov om levnedsmidler m. m.) foreslås tilsynet udøvet gennem en dyrlæge ved en sådan kontrolenhed. I vid udstrækning er tilsynet blevet udøvet gennem stadsdyrlægerne. Om mulighed for anvendelse af mellemteknikere til hjælp for dyrlægen henvises til lov nr. 178 af 21. marts 1973 om ændring af lov om veterinærvesenet samt om udøvelse af dyrlægegerning.

Stk. 3. Det foreslås fastslået udtrykkeligt i loven, at laboratorieundersøgelserne kun kan udføres på et laboratorium ved en levnedsmiddelkontrolenhed. Dette er i realiteten ingen ændring fra § 2, stk. 4, i mælkekontrolloven, da denne bestemmelse er blevet fortolket i overensstemmelse med det foreslåede.

Ad § 12.

Bestemmelsen svarer til § 7, stk. 3 og 4, i lov nr. 186 af 30. marts 1973 (mejeriproduktloven). Det er i stk. 3 forudsat, at legitimation skal forevises, medmindre tilsynsmyndighedens repræsentant er virksomhedens personale bekendt.

Ad § 13.

Herom henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 10.

Ad § 14.

Herom henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 11.

*Ad kap. 4.**Indførsel og udførsel af mælk, suppleringsleverancer og konsummælkprodukter.**Ad § 15.*

Mælkekontrolloven indeholder ikke bestemmelser om indførsel af mælk, suppleringsleverancer og konsummælkprodukter. Efter Danmarks medlemskab af EF er det nødvendigt, at der gives landbrugsministeren hjemmel til at fastsætte regler om indførsel her til landet af mælk, suppleringsleverancer